

[Frode Jakobsen.]

af et godt forhold mellem Danmark og Tyskland. Jeg tror på, at det gode forhold vil komme endda, men disse forhandlinger har i hvert fald ikke bidraget dertil.

Hvor gerne ville vi ikke, om vi kunne slå en streg over det hele. Jeg hører personlig til dem, der tror på, at det er muligt, men kun under én eneste forudsætning: at tyskerne drager konsekvensen af det, de selv siger. Når Tyskland angribes for Hitler-tiden, undskylder det sig med, at Tyskland dengang ikke var frit, at det, der skete, ikke var det tyske folks vilje, at det var et bøddelregime, der huserede. Men hvad er den sidste, den fulde konsekvens af det? Det er, at man erkender, at kampen mod nazismen, i indland som i udland, også var kampen for Tysklands frihed, d. v. s. at modstandsbevægelsen overalt, i indland som i udland, var Tysklands allierede, det frie Tysklands, det, man kalder det sande Tysklands allierede. Men i stedet for den erkendelse, hvad ligger der så i Tysklands principielle udelukkelse af modstandsbevægelsens fanger? I hvert fald i modsætning til forholdet til jøderne en mangel på afstandtagen fra det forrige Tysklands metoder over for modstandsbevægelsens folk.

Udenrigsministeren taler om løsning af et problem, som hidtil har belastet forholdet mellem Tyskland og Danmark. Jeg tvivler ikke om oprigtigheden, men jeg tror ikke på, at dette her hjælper. Det, der skal til, er klarhed, åbenhed, erkendelse. Der er for mange misforståelser her, for megen tvetydighed. Jeg tror på, at man ved at tale åbent bidrager mere til overvindelse af en ond tid mellem de to folk end ved at tale forsigtigt, diplomatisk, høfligt.

Det gør mig altså ondt, at jeg må tage den stilling, at jeg ikke kan støtte forslaget, ondt over for det Tyskland, som vi så gerne ville komme i møde, ondt over for de fangeorganisationer, der med en ærlig vilje har arbejdet for deres kammeraters bedste, og jeg beklager det også over for den regering, som kun har villet hjælpe, men jeg mener, at her burde vi have sagt nej, at Danmark havde råd til det, at vi derimod knap nok har råd til at bukke os så dybt, som vi gør med dette forslag.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg takker de ærede medlemmer hr. Poul Hansen (Svendborg), frk. Helga Pedersen, hr. Jacob Pedersen og hr. A. C. Normann samt fru Ayoë Herbøl for den tilslutning, de har givet til det foreliggende forslag.

Til det ærede medlem hr. Poul Hansen (Svendborg) skal jeg sige, at fordelings-spørgsmålet vil blive søgt løst ved et lovforslag, der er under udarbejdelse i socialministeriet. Man kan diskutere tidspunktet for et sådant forslags fremsættelse; jeg ville mene, det rigtigste må være at afvente den ratifikation, der sker her og i den tyske forbundsdag.

Det ærede medlem omtalte dernæst spørgsmålet om det forbehold, der er taget i overenskomsten. Det problem blev også nævnt af flere andre ærede ordførere. Dette forbehold er vel i og for sig et naturligt forbehold, der tages, fordi man endnu ikke står over for den endelige afslutning af spørgsmålet om de tyske erstatningsbetalinger. Der kan jo være problemer om erstatninger ud over dem, der omhandles i denne overenskomst, derfor er forbeholdet i sig selv naturligt. Jeg erkender uden videre, at der, når dette spørgsmål kommer til afgørelse, kan opstå adskillige fortolkningsspørgsmål, men på indværende stadium af forhandlingerne var det rimeligt at tage det forbehold, man har gjort.

Det ærede medlem frk. Helga Pedersen havde forskellige kritiske bemærkninger til enkeltheder vedrørende selve overenskomsten, også vedrørende brevvekslingen. Det vil vel være naturligt, at disse spørgsmål drøftes i udvalget. Må jeg indskyde den bemærkning, at jeg naturligvis beklager, at den højtærede udenrigsministers sygdom forhindrer ham i selv at diskutere dette spørgsmål med det høje ting; han har langt bedre forudsætninger derfor, end jeg har.

Jeg er helt enig med det ærede medlem hr. Jacob Pedersen, der siger, at fordelingen af dette erstatningsbeløb er et overmåde vanskeligt spørgsmål, men det er jo folketinget, der til syvende og sidst må træffe afgørelsen.

Det ærede medlem hr. A. C. Normann nævnte også spørgsmålet om fordelingen og pegede på det rimelige i at drøfte denne sag i et udvalg. Heri er jeg naturligvis